

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο ΜΠΑΛΖΑΚ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Η Γεωργία Σάνδη

αγγισμάει της εποχής του Γεωργία Σάνδη. Για την παροιμιώδη αυτή φίλια θα διηγηθούμε εδώ μερικές χαρακτηριστικές λεπτομέρειες.

Η Σάνδη, πολύ νέα ακόμη, είχε παντρευτεί τον βαρόνο Ντουιντέβαν, ο οποίος άνηκε σε μία από τις αρχαιότερες αριστοκρατικές οικογένειες της Γαλλίας.

Μά ο γάμος της αυτός της στάθηκε τρομερά άτυχος. Τίποτε δεν μπορούσε να υπάρξει κοινό μεταξύ του αριστοκράτου βαρόνου και της ρομαντικής γυναίκας του. Η βαρόνη Ντουιντέβαν δεν ήταν γυναίκα για να ζήσει μέσα στην έσοχη επιθυμία των αριστοκρατών, ή όποια την ενόχλησε φοβηρά. Ένοιωσε την νεανική της καρδιά να σπαστεί για περιπέτειες, για έρωτες, άνοιγε οφθαλμούς στην ελευθερία ζωής, τη μοιραία ζωή των καλλιτεχνών της εποχής της, τη δόξα.

Στην ψυχολογική λοιπόν κατάσταση, που βρισκόταν η Σάνδη, της χρειάζονταν ένας άνθρωπος για να την κάνει να πάση την απόφαση της, να ξεφύγει από τη ζωή εκείνη, στην οποία την κατέδικασε η κοινωνική της θέση και να την οδηγήσει προς την ελευθερία, που διψούσε. Και ο άνθρωπος αυτός δεν άργησε να παρουσιαστεί. Ήταν ο Ίουλιος Σαντό, ένας μεθιστοιστογράφος της εποχής της.

Η Γεωργία και ο Ίουλιος αγαπήθηκαν άμεσως. Κ' έπειτα από λίγο καιρό, η βαρόνη Λόνη Ντουιντέβαν εγκατέλειψε το μέγιστο του άντρος της, απολόιωσε το φίλο της και οίχτηκε μαζί του στην ελεύθερη μοιραία ζωή, κινηγιώντας τη δόξα!

Είπε απεριόριστες περὶ ἡ ἐκκεντριώ- τητες της ρομαντικής αυτής γυναίκας. Το πρώτο που έκανε, ήταν ν' άρση τον τίτλο της βαρόνης και το όνομά της και να πάρει ένα άλλο φιλολογικό ψευδώνυμο, το οποίο και της έμεινε: Γεωργία Σάνδη. Έγκατε- στάθη μαζί με το φίλο της σ' ένα ύπεροο και εκεί άρχισε την κραιναία ζωή της. Στην άρχη, οσέθηκε να πουλά άκουαρί- λες και κεντήματα, για να βγάλει το ψωμί της. Ήθερε να ζουγαριστεί και να κεντά βασιμάσια. Συγχρόνως είχε άρχισει να γρά- φη ποιήματα και διηγήματα και να τα δη- μοσιεύει σε διάφορες εφημερίδες και περιοδικά.

Ήταν καταγοητευμένη με την κραινο- οια ζωής της. Μάζε με το φίλο της, ζούσε μέσα σε μεγάλη φτώχεια, όπως άκου οι συγγραφείς και οι καλλιτέχνες στην άρχη του σταθίου τους. Μά ζούσε ελεύθερη, ε- ρωτευμένη, είνρησιμένη. Έπειτα από λίγο καιρό προσελήθη με τακτικό μισθό σε μία εφημερίδα. Μά τα χαίμα- τα που έλαχε από την εργασία της, δεν της άρκουσαν για να πλη- ρώνη τις υποθέτες της. Ήταν τόσο κομψή και φιλάρεστη, ώστε δεν μπορούσε να ντινέται άπως—άπως. Γι' αυτό, έβγαλε τα γυναικεία και φόρεσε... άνδρικά!

Ήταν ν' αυτός ένας από τους έξοφροενισμούς της, όχι άδικος και ο μεγαλειότερος. Την έβλεπαν να βγαίνει έξω, φορώντας παντελόνι και ρεδιγκότα και να πηγαίνει στα γραφεία των εφημεριδών, στα θέατρα, στα έργαστήρια των καλλιτεχνών, στα μουσεία, στα ζαρε- νια, παντού, τέλος, όπου μπορούσε να άναπτυξη τον πραγματικό άερα της ελευθερίας. Και όλες αυτές ἡ ἐκκεντριώτητες τραβούσαν, φυσικά, επάνω της την προσοχή του κοινού!...

Ο Μπαλζάκ θέλησε μία μέρα να γνωρίσει από κοντά την ποιήτρια αυτή, που προκάλυψε τη γενική περιέργεια. Την είδοισης λοιπόν να πάη να τον έπισκεφθεί στο ταπεινό άπερώο του, το οποίο εστόλισε άσο μπορούσε καλύτερα, μ' όλο που την εποχή εκείνη είχε κ' αυτός τρομερές άπειταίες.

Η Γεωργία Σάνδη πήγε πράγματι, μαζί με το φίλο της, τον

Ίστορική θα μείνει για πάντα ἡ μεγάλη φί- λια, ἡ όποία συνέδεσε τον μεγάλο μεθιστοιστο- γράφο της Γαλλίας Ό- νόμιο Μπαλζάκ και τη διάσημη για τις ρομαν- τικές της περιπέτειες

Σαντό. Ο Μπαλζάκ τους παρέθεσε και γεύμα, είχε μάλατα προη- θευθεί και σιγαπιάνα! Συνομιλήσαν για διάφορα πράγματα και έπειτα από μία ώρα μονάχα είχε γεννηθεί μεταξύ τους ἡ μεγάλη εκείνη φί- λια, που παρέμεινε μνημειώδης και ιστορική. Άστόσο, ξερηλοούθησαν τη συνομιλία τους, ίσαμε τα μεσάνυχτα. Ήταν περὶ ώρα να χωρι- στούν. Μά ο Μπαλζάκ, ο όποιος είχε να πη πολλά πράγματα άκόμη, θέλησε να συνοδεύση τους έπισκέπτας του ως το σπίτι τους.

Φόρεσε τότε, άπως διηγείται ο βιογράφος του, μία θαυμασία όλο- κείνοσηνη νυχτιά που είχε με χτυπητά χρώματα, και βγήκε έξω μα- ζύ τους, με τις... παντοφλές και μ' ένα φανάρι στο χέρι! Μά ήρθε και πάλι ἡ ώρα να χωριστούν.

— Είπε πολύ άργά, του έλεε ἡ Γεωργία Σάνδη. Φοβόημα μήπως άς σηκώ ἡ τιποτε καιά, τώρα που θα γυρίζετε μόνοι σας!

— Ό, δεν έχω τίποτε να φοβηθώ, έλεε τότε γελόντας ο Μπαλ- ζάκ. Άν συναντηθώ με τίποτε κακοποιούς, ἡ θα με πάρουν για τρελ- λό, έτσι πώς θα με ιδούν, και θα με φρονηθούν, ἡ θα με πάρουν για κανένα μεγάλο άχροντα και τότε θα με σεβάσθουν!...

Πέρασε κάμποσος καιρός άπό τότε και ἡ φίλια τους μεγάλωσε πολύ, ήταν έξαρνα ο Μπαλζάκ έχασε τη μικρή του φίλη. Όταν την έθανάτωρε, έπειτα από άρκετά χρόνια, πόσο είχαν αλλάξει τα πράγ- ματα και πόσο είχαν αλλάξει κ' αυτοί οι ίδιοι!

Ο Μπαλζάκ είχε δοκιμάσει στο με- ταξύ άλλων τις πιόρες τού έρωτος, με το δευτο που είχε συνάψει με την όμοια Πολωνέζα του. Όσο για τη Γεωργία Σάνδη, κ' αυτή είχε περάσει επίσης ένα σποδ περιπέτειες, που την είχαν ποτίσει με βαθιά θλίψη και άπείρητη μελαγχολία.

Στους άναγνωστάς μας δεν μπορεί να είνε άγνωστη ἡ δραματική έρωτική περι- πτεία, την οποία είχε ἡ αισθηματική αυτή και ἐκκεντρική ποιήτρια με τον ποιητή Άλφρεδό Μυσό. Ήταν ένας έ- ρως στασιαστικός, ο όποιος της είχε στοι- χήσει άσθυνα και φλογερά δάκρυα. Έ- πειτα άπ' αυτόν, ἡ Γεωργία Σάνδη ξεή- τησε να βοη παρηγορηά με άλλους περα- στικώς έρωτας στην Ίταλία, όπου έτα- ξιδεύε. Μά και σ' αυτούς τους έρωτας δεν βόηκε παρά μονάχα τη θλίψη και την άπογοήτεσι...

Όλα αυτά είχαν σιμεί μεσα σε λίγα χρόνια. Έξαρνα, ένα καιροαίρι, ο Μπαλ- ζάκ πήγε να περάση μερικές μέρες σε μία έπαρχιακή πόλη, τη Νοάν. Όταν έ- ρτασε εκεί, έμαθε πώς στην ίδια πόλη έ- μενε από λίγο καιρό και ἡ παλιά του φίλη.

Έτορεξε άμέσως και τη βόηκε. Η Γεωργία καθότανε έμπρός στο τζάκι και κάταντι ένα χινοδρό σιγάρο. Φορούσε κόκ- κινω παντελόνι και κίτρινες παντοφλές! Πήρασαν μαζί, κουνεντιάζοντας, όλη τη νύχτα. Είχαν τόσα πράγματα να πουν! Ο Μπαλζάκ της διηγήθηκε τη ζωή του και εκείνη τού διηγήθηκε τη δική της. Μά ἡ φωνή της δεν είχε πάλι την παλιά της ζωρηότητα, ήταν άρχη, λιγάκι βασηνή, περιλίπη. Όταν τελείωσε τη διήγησή της, του έλεε:

— Γράψτε τα αυτά σεις, άγαπητέ μου φίλε, γράψτε το ρομάντζο της ζωής μου, γιατί έγω δεν άσάθηκα και έχω τις δυνάμεις που μου χρειάζονται, για να το γράφο μόνοι μου!

Ο Μπαλζάκ της το έπισχερέθηκε και έγραψε, με την άπόφαση να εκπληρώσει την έπισχεση του. Και την έξεπλήρωσε πράγματι έπειτα από λίγον καιρό...

Πάντως ἡ συνάντησις του αυτή με τη Σάνδη ήταν ἡ τελευταία.

Όσο για τον πόδο σύζυγο της Σάνδη, τον βαρόνο Ντουιντέβαν, άπ' τον όποιο ἡ Γεωργία δεν είχε πάσει διάλυση, βρέθηκε άργότερα μ' αήσιη του πός τον τότε βασιλέα της Γαλλίας Ναπολέοντα Γ'. Ο βαρόνος ζητούσε από τον βασιλέα να τον άπονεμη το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής. Και άνάμεσα σ' όλα τα έπιχρηματά που έπαλειόται για να άποδείξει ότι ήταν πράγματι άξιος αυτού του σπου- δαίου παρασημου, ανέφερε και το ότι ύπηρεξε ό... νόμιμος σύζυγος της Γεωργίας Σάνδη!...

Ο Μπαλζάκ